

22

ROMÂNIA
CURTEA DE APPEL PLOIEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Dosar nr. 1745/42/2007

Regimul executiv

DECIZIA Nr. 1196

Ședința publică din data de 25 octombrie 2007

Președinte - Maria Pohoată

Judecători - Valentin Niță

- Alexandrina Urlețeanu

Grefier - Ioana Mocanu

&&&&&

Pe rol fiind soluționarea recursului formulat de pârâta
[redacted], str. [redacted], nr. [redacted], județul [redacted] împotriva sentinței nr. [redacted]
din data de [redacted] pronunțată de Tribunalul Prahova, în contradictoriu cu
intimata reclamantă SC [redacted], comuna [redacted], sat [redacted] de [redacted], județul
Prahova și lichidator SC [redacted] SRL [redacted] str. [redacted], nr. [redacted], Județul
Prahova.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au lipsit părțile.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează
că recursul se află la primul termen de judecată, este motivat iar recurentul prin
cererea de recurs, solicită judecarea cauzei în lipsă, după care,

Curtea, constatând că nu mai sunt cereri de formulat și luând act de
solicitarea recurentei de judecare a cauzei în lipsă, constată cauza în stare de judecată
și o reține spre soluționare.

CURTEA

Prin sentința nr. [redacted] din [redacted] pronunțată de Tribunalul
Prahova - Secția Comercială și de Contencios Administrativ, s-a admis acțiunea
formulată de reclamanta SC [redacted], în contradictoriu cu pârâții
[redacted], administratorul judiciar SC [redacted] SRL [redacted] și s-a anulat în
parte decizia nr. [redacted], decizia de impunere privind obligațiile fiscale
suplimentare nr. [redacted] și raportul de inspecție fiscală parțială încheiat la
data de [redacted], toate emise de către pârâtă și toate pentru sumele de [redacted] lei
diferență de TVA de plată, precum și [redacted] lei dobânzi și [redacted] lei penalități aferente; a
fost obligată reclamanta să plătească expertului contabil [redacted] suma de [redacted]
RON, reprezentând diferență de onorariu neachitată, iar pârâta a fost obligată să
plătească suma de [redacted] RON, reprezentând contravaloarea onorariului de expert,
respectiv cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut că reclamanta
a achiziționat [redacted] kg de tablă de la SC [redacted] care a emis factura fiscală nr. [redacted]

SIESTI
1707 16
OF
P.M.

DE
MUNTE

..., factura pe care reclamanta a achitat-o (parte în numerar și parte cu fila cec) și pe care și-a înregistrat-o în contabilitate.

Pârâta a efectuat o inspecție fiscală la punctul de lucru al reclamantei, punct de lucru situat în comuna ... str. ... nr. ... județul ..., inspecție în urma căreia a încheiat raportul de inspecție fiscală parțială din data de ... în cadrul căruia a stabilit că reclamanta nu are dreptul de deducere pentru TVA în sumă de ... RON, aferentă facturii fiscale nr. ..., deoarece aceasta nu a fost legal achiziționată de către furnizor, așa încât s-a stabilit în sarcina societății obligația plății TVA suplimentară de ... RON, dobânzi de ... RON și penalități aferente de ... RON.

În baza acestui raport de inspecție pârâta a emis decizia nr. ... care a fost contestată de către reclamantă, iar prin decizia nr. ... pârâta a admis în parte contestația pentru suma de ... lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA de plată, respingând-o ca neîntemeiată pentru suma de ... lei, reprezentând ... lei diferență TVA, ... lei dobânzi și ... lei penalități de întârziere aferente.

Din actele depuse la dosar și din raportul de expertiză efectuat în cauză, prima instanță a reținut că factura fiscală nr. ... înregistrată în contabilitatea reclamantei este un document legal care îndeplinește toate cerințele legale pentru formulare cu regim special de numerotare și înscriere, conținând toate elementele și datele necesare, aspect reținut și de către pârâtă.

În ce privește legalitatea achiziționării facturii de către SC ... aceasta nu îi poate fi imputată reclamantei care nu avea cum să verifice modul de achiziționare a facturii și nici dacă aceasta a fost ulterior înregistrată sau nu în contabilitatea societății furnizoare.

În concluzie, prima instanță a reținut că reclamanta și-a îndeplinit obligațiile legale ce-i reveneau conform art. 29 din Legea nr. 345/2002, republicată, în calitate de plătitor de TVA.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs pârâta, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

Astfel, se susține că în mod greșit instanța de fond a reținut că reclamanta nu datorează sumele stabilite în sarcina sa, deoarece imposibilitatea identificării partenerilor de afaceri și a administratorilor acestora nu îi poate fi imputabilă.

Instanța de fond a dat textului de lege corespunzător situației de fapt o interpretare greșită. În urma verificării efectuate atât de organele de inspecție fiscală, cât și de organele de cercetare penală, s-a constatat că în perioada supusă controlului, societatea a evidențiat în contabilitate operațiuni de aprovizionare realizate în baza unei facturi fiscale ce nu îndeplinește condiția de document justificativ, conform normelor legale în materie fiscală.

Se mai arată că, la pronunțarea sentinței nu au fost avute în vedere prevederile exprese ale H.G. nr. 831/1997, potrivit cărora "persoanele juridice și persoanele fizice prevăzute la art. 1 din Legea contabilității nr. 82/1991, vor utiliza, pentru determinarea veniturilor din activitatea de exploatare, numai formularele tipizate cu regim special comune pe economie", iar necesarul de formulare tipizate cu regim special se stabilește anual de către fiecare persoană prevăzută la alin. 2.

Procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de înscriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în H.G. nr. 831/1997 sunt interzise. Operațiunile consemnate în asemenea formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență.

Cu privire la taxa pe valoare adăugată, recurenta arată că reclamanta și-a exercitat dreptul de deducere a TVA aferentă achiziționării de materiale, de la data emiterii facturii fiscale. Ori, conform prevederilor Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, dreptul de deducere ia naștere în momentul în care TVA adăugată deductibilă devine exigibilă la furnizori, moment ce nu a sosit încă, deoarece furnizorul facturii nu a colectat taxa pe valoarea adăugată.

Mai mult decât atât, dispozițiile art. 29 lit. B a) și b) din Legea 345/2002, impun obligația cumpărătorilor de a solicita de la furnizori aceste documente legale aprobate.

Condiția necesară pentru a beneficia de dreptul de deducere a TVA este aceea ca furnizorul, la rândul său să colecteze TVA, în caz contrar bugetul statului este prejudiciat, iar în cauza de față colectarea nu s-a realizat, așa încât intimata nu poate beneficia de dreptul de deducere.

Bugetul statului a fost prejudiciat prin neînregistrarea veniturilor și a taxei pe valoarea adăugată colectată de către furnizorul emitent înscris în factura fiscală, urmată apoi de înregistrarea TVA deductibilă în evidenta contabilă a beneficiarului SC

Se solicită admiterea recursului, modificarea sentinței în sensul respingerii acțiunii.

Curtea, analizând sentința pronunțată de instanța de fond prin prisma criticilor recurente, având în vedere actele dosarului și dispozițiile legale în materie, constată că recursul este fondat, urmând a fi admis pentru următoarele considerente:

În urma verificărilor efectuate de organele de inspecție fiscală din cadrul s-a constatat că reclamanta a evidențiat în contabilitate operațiuni de aprovizionare realizate în baza unei facturi fiscale care nu îndeplinește condiția de document justificativ conform normelor legale în materie fiscală. Astfel, potrivit H.G nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a Normelor Metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, reclamanta trebuia să utilizeze pentru determinarea veniturilor din activitatea sa numai formularele tipizate cu regim special comune pe economie, fiind interzisă procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de înscrierea și numerotare din alte surse, orice operațiune consemnată în astfel de formulare fiind considerate fără documente legale de proveniență.

Ca atare, reclamanta a fost sanctionată, pentru acest motiv refuzându-i-se dreptul pentru deducere TVA, nemaicontând împrejurarea că reclamanta avea sau nu obligația să verifice corectitudinea operațiunilor fiscale efectuate de societatea de la care s-a aprovizionat.

Față de toate considerentele de mai înainte, Curtea va admite recursul, va modifica sentința și va respinge acțiunea.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE

Admite recursul declarat de pârâta _____, str. _____, nr. _____ județul _____ împotriva sentinței nr. _____ din data de _____ pronunțată de Tribunalul Prahova, în contradictoriu cu intimata reclamantă SC _____, comuna _____, sat _____ județul _____ și lichidator SC _____ SRL _____, str. _____ nr. _____

Modifică în tot sentința nr. _____ pronunțată de Tribunalul Prahova, în sensul că respinge acțiunea.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 25 octombrie 2007.

PREȘEDINTE,
Maria Pohoată

JUDECĂTORI,
Valentin Niță Alexandrina Urleteanu

GREFIER,
Ioana Mocanu

Red. VN
Dact. MC
3 ex./ 28.11.2007
d.f. 1216/2006 Trib. Prahova
j.f. Stănescu Ionel
operator de date cu caracter personal
notificare nr. 3120